

Casus Wetenschappelijke Integriteit

2022

Ongefundeerde bevindingen en weigering rectificatie – ongegrond

Tilburg University

1 Advies CWI 2021-01 – 24 februari 2021

Zaak: 2021-01

inzake de klacht ingediend door

Klager: *[naam Klager 1]*

tegen

Beklaagde: *[naam Beklaagde 1]*

en inzake de klacht ingediend door

Klager: *[naam Klager 2]*

tegen

Beklaagde: *[naam Beklaagde 2]*

De Commissie Wetenschappelijke Integriteit van Tilburg University was in deze procedure als volgt samengesteld:

[naam voorzitter] (voorzitter)

[naam lid 1] (lid)

[naam lid 2] (lid)

secretarissen:

[naam secretaris 1]

[naam secretaris 2]

De Commissie Wetenschappelijke Integriteit TiU (hierna: **CWI**) heeft op 2 december 2020 een klacht ontvangen van *[naam klager 1]*, *[functietitel klager 1]*, (hierna: **Klager 1**) jegens *[naam beklaagde 1]* met betrekking tot (een vermoeden van) schending van wetenschappelijke integriteit. Op 14 december 2020 ontving de CWI vervolgens van *[naam klager 2]* (hierna: **Klager 2**) ook een klacht jegens *[naam beklaagde 2]* met betrekking tot (een vermoeden van) schending van wetenschappelijke integriteit. De ontvangst van beide klachten zijn door de CWI bevestigd en klagers zijn geïnformeerd over de procedure door middel van toezending van de Klachtenregeling Wetenschappelijke Integriteit TiU (hierna: **Klachtenregeling**). De

CWI heeft op 15 december 2020 geoordeeld dat beide klachten voor inhoudelijke behandeling in aanmerking komen en de klagers aldus schriftelijk bericht.

Werkwijze van de commissie

Gelet op de samenhang tussen de klacht jegens *[Beklaagde 2]* en de klacht jegens *[Beklaagde 1]*, is de CWI overgegaan tot gezamenlijke behandeling binnen een en hetzelfde advies. Het advies betreft de al dan niet gegrondheid van beide klachten en is gericht aan het College van Bestuur. Op 22 december 2020 heeft de CWI beide klagers in de gelegenheid gesteld om uiterlijk 22 januari 2021 een verweerschrift in te dienen. Beide verweerschriften zijn tijdig ontvangen door de CWI.

Omdat in casu tijdschriftartikelen van *[Beklaagde 1]* met (co-)auteurs worden gememoreerd, zijn de (co-)auteurs van de desbetreffende artikelen uit *[jaartal 1]* en *[jaartal 2]* (in alfabetische volgorde: *[co-auteur 1]*, *[co-auteur 2]*, *[co-auteur 3]*, *[co-auteur 4]* en *[co-auteur 5]*) door de CWI aangemerkt als betrokkenen met een potentieel belang en door de CWI schriftelijk benaderd om, eveneens uiterlijk 22 januari 2021, schriftelijk (via e-mail) te reageren op de klacht van *[Klager 1]*. *[Co-auteur 5]* heeft niet gereageerd. De reacties van de overige (co-) auteurs zijn (tijdig) ontvangen.

De CWI heeft bij aanvang van haar behandeling schriftelijk aan alle betrokkenen benadrukt dat ten aanzien van de bij het genoemde gepubliceerde werk gebruikte *[onderzoeksdata]* gedurende de lopende procedure geen handelingen mogen worden verricht op een wijze die de zorgvuldigheid en vertrouwelijkheid van de procedure kunnen schaden. Tevens heeft de CWI gewezen op de geheimhoudingsverplichting opgenomen in art. 17 van de Klachtenregeling.

Conform de in de Klachtenregeling uitgewerkte procedure zijn *[Klager 1]*, bijgestaan door *[functietitel vertrouwenspersoon]*, *[naam vertrouwenspersoon]*, (hierna: **Vertrouwenspersoon**) en *[Beklaagde 1]*, bijgestaan door advocaat, *[naam advocaat]*, op 28 januari 2021 in elkaars aanwezigheid gehoord via MS Teams.

Klacht *[Klager 1]* jegens *[Beklaagde 1]*

[Klager 1] klaagt zich over de afhandeling van wat hij benoemt als meerdere “fouten”, die hij vanaf oktober 2019 zegt ontdekt te hebben in het werk van *[Beklaagde 1]*.

[Beklaagde 1] heeft ondanks meermaals aandringen vanaf 1 april 2020, de datum waarop hij *[Beklaagde 1]* een overzicht heeft gestuurd van die variabelen in de *[onderzoeksdata]*, die in werkelijkheid anders zijn dan beschreven, er onvoldoende werk van gemaakt de ontdekte “fouten” te rapporteren en te corrigeren.

In juni 2019 heeft *[Klager 1]* *[onderzoeksdata]* (*[naam onderzoeksdata]*) ontvangen van *[Beklaagde 1]* met de intentie om met die onderzoeksdata verder onderzoek te bedrijven. De *[naam onderzoeksdata]* is in de periode *[jaartal 3]* - *[jaartal 4]* door *[Beklaagde 1]* als *[functietitel]* verzameld aan de *[naam universiteit]* bij een door de *[naam organisatie]* gefinancierd onderzoeksproject. Het betreft een grote *[hoeveelheid aan onderzoeksdata]*, die niet publiek beschikbaar is en *[naam analyse]* reeds gebruikt is voor meerdere publicaties van *[Beklaagde 1]*. Om de statistische techniek van *[naam analyse]* in de vingers te krijgen en om de *[onderzoeksdata]* goed te leren gebruiken, is *[Klager 1]* begonnen met het repliceren van reeds in *[jaartal 1]* door *[Beklaagde 1]* gepubliceerd werk, hetgeen niet bleek te lukken. Hij constateerde, met collega's, dat er een “fout” zat in het bestudeerde werk van *[Beklaagde 1]* uit *[jaartal 1]*. Volgend op die constatering zijn er volgens *[Klager 1]* in een tijdsspanne van tien maanden nog drie (losstaande) “fouten” ontdekt in de *[naam onderzoeksdata]* en het reeds door *[Beklaagde 1]* gepubliceerde werk uit *[jaartal 1]*

(*[paper 1]*) en vervolgens in het daarop voortbouwende werk uit [jaartal 2] (*[paper 2]*). De “fouten” hebben mogelijk ook implicaties voor lopend onderzoek.

Onderbouwing vermeende “fouten”

De [*naam onderzoeksdata*] is in beide publicaties “foutief” beschreven:

Argument 1: “Fout” 1a. Beide beschrijvingen impliceren dat alle variabelen van de [*onderzoeksdata*] op het level van [*aantal ms*] ms zijn ge-encodeerd. De [*naam variabele A*] en [*naam variabele B*] zijn echter ge-encodeerd op een abstracter niveau;

Argument 1: “Fout” 1b. Beide beschrijvingen stellen dat in de [*onderzoeksdata*] gedrag binair is ge-encodeerd. In werkelijkheid blijkt dat het grootste gedeelte van de [*naam variabele A*] en [*naam variabele B*] variabelen ook andere waarden bevatten dan 0 en 1.

Argument 2: “Fout 2”. De grafiek in Figuur 2 van [*paper 1*] staat gespiegeld afgebeeld, waardoor het effect dat in de Figuur wordt toegedicht aan “[*citaat 1*]” in werkelijkheid [*citaat 2*] moet zijn en vice versa.

Argument 3: “Fout 3”. De grafiek van Figuur 3 van [*paper 1*] heeft een verschoven X-as. Bij het repliceren komt er dezelfde grafiek uit, met rechter piek op [*aantal seconden*]. In de publicatie lijkt het echter alsof de meest rechtse piek op [*aantal seconden*] uitkomt, wat overeenkomt met wat in Tabel 2 wordt gerapporteerd. Het lijkt erop dat de x-as post productie is aangepast om overeen te komen met wat in Tabel 2 wordt vermeld.

Afhandeling van de vermeende “fouten”

[*Klager 1*] heeft [*Beklaagde 1*] in oktober 2019 mondeling geïnformeerd over de in eerste instantie geconstateerde “fout” (“Fout 2”). [*Beklaagde 1*] gaf aan dat er geen correctie plaats hoefde te vinden, omdat het een illustratieve figuur betreft en dat de “foute figuur geen grote invloed zou hebben op het ‘verhaal’ in de publicatie”.

Op 1 april 2020 werd [*Beklaagde 1*] geïnformeerd over “Fout” 1a en “Fout” 1b. [*Klager 1*] geeft richting [*Beklaagde 1*] dan aan dat er zijns inziens met zowel [*paper 2*] als met [*paper 1*] een probleem bestaat. Aansluitend op dit gesprek heeft hij [*Beklaagde 1*] een overzicht gestuurd van die variabelen in de [*onderzoeksdata*] die in werkelijkheid anders zijn dan beschreven.

[*Beklaagde 1*] gaf een paar weken later aan dat er geen correcties zouden plaatsvinden, behalve als zijn promovendi met een oplossing zouden komen. Een oplossing zou bijvoorbeeld zijn de [*onderzoeksdata*] aan te passen zodanig dat deze alsnog overeen zou komen met de beschrijving in [*paper 1*]. Dit zou kunnen door bijvoorbeeld automatische analyse software op de bronbestanden toe te passen die in de tijd van de originele encoding nog niet voor handen was.

[*Klager 1*] constateert dan: Er zitten “fouten” in een veel geciteerd paper (*[paper 1]*) en er is na een tijdsbestek van verscheidene maanden niets met de geconstateerde “fouten” gedaan. Daarnaast is zijn inschatting dat de geconstateerde “fouten” niet snel door andere wetenschappers ontdekt zullen worden, omdat de [*onderzoeksdata*] niet publiek is. Tenslotte bevreemdt hem de stelling van [*Beklaagde 1*] dat een correctie c.q. oplossing van de promovendi van [*Beklaagde 1*] vandaan moet komen en niet van de auteurs van de betreffende paper.

Op 10 juni 2020 gaf [*Beklaagde 1*] aan dat eventueel zijn co-auteur zou kunnen worden benaderd. (*[Co-auteur 3]*). [*Klager 1*] geeft dan aan dat het de taak van [*Beklaagde 1*] lijkt om in contact te treden met zijn co-auteurs waarbij de promovendi input kunnen leveren. [*Beklaagde 1*] heeft vervolgens met onder meer [*Klager 1*] input een e-mail gestuurd naar zijn co-auteurs [*Co-auteur 3*] en [*Co-auteur 1*].

---

¹ [*Beklaagde 1*], [*Co-auteur 3*], [*Co-auteur 2*], & [*Co-auteur 4*] (*[jaartal 1]*). [*titel van artikel 1*, naam journal, pagina's].

² [*Co-auteur 1*], [*co-auteur 3*], [*Beklaagde 1*], [*Co-auteur 5*] (*[jaartal 2]*). [*titel van artikel 2*, naam journal, pagina's]

Op 8 juli 2020 besprak [Klager 1] met [Beklaagde 1] de mailwisseling tussen [Co-auteur 3] en [Beklaagde 1]. [Beklaagde 1] heeft [Klager 1] gevraagd nogmaals naar zijn code te kijken om te verifiëren dat Figuur 2 in [paper 1] echt “fout” is. Dat volgt [Klager 1] op en als extra test heeft hij ook bekeken of hij Figuur 3 van [paper1] kan repliceren. Hij concludeert dat Figuur 3 wel qua vorm gerepliceerd kan worden, maar dat de x-as labels niet overeenkomen met de labels in [paper1]. Dit stuurt hij per mail naar [Beklaagde 1]. [Klager 1] geeft aan dat naast de “foutieve” [onderzoeksdata] beschrijving en de “foutieve” Figuur 2, ook Figuur 3 van [paper 1] niet blijkt te kloppen. Het lijkt erop dat de hele studie gerepliceerd zou moeten worden. Naar zijn schatting zou dit zo’n drie maanden in beslag nemen.

Eind augustus heeft [Klager 1] aan de Vertrouwenspersoon advies gevraagd. Op 12 november 2020 bevestigt [Beklaagde 1] aan [Klager 1] dat hij niets gaat doen met de geïdentificeerde “fouten”. Wel zou hij meehelpen als [Klager 1] een paper zou schrijven waarin de “fouten” zouden worden aangetoond. Zoals [Klager 1] al eerder had aangegeven bij [Beklaagde 1] ligt het onderwerp te veel uit de richting van [Klager 1]’s onderzoek, en daarnaast lijken hem de auteurs verantwoordelijk voor de gemaakte “fouten”.

Wat is het verwijt?

[Klager 1] acht het gedrag van [Beklaagde 1], zoals beschreven in voornoemde afhandeling, laakbaar en niet in overeenstemming met de Gedragscode wetenschappelijke integriteit van de VSNU, met name norm 23 (“Beschrijf eerlijk, zorgvuldig en zo transparant mogelijk de data die verzameld zijn voor en/of gebruikt zijn in het onderzoek.”) en norm 58 (“Vertraag of belemmer het werk van andere onderzoekers niet op onbehoorlijke wijze.”).

Verweer [Beklaagde 1] op klacht [Klager 1]

Ten aanzien van *argument 1, betreffende de encoding op [aantal ms]*, geeft [Beklaagde 1] aan dat dat argument incompleet is. Idealiter zou de zin op p. 1413 in paper [paper 1] “[citaat 2]” gelezen moeten worden als: “[citaat 3]” Het betreft daarmee echter een incomplete zin die de bevindingen in het paper niet volledig onderuithaalt, geen rectificatie nodig maakt en bovendien in toekomstige publicaties verklaard kan worden.

Ten aanzien van *argument 2, betreffende de Figuur 2 op [paginanummer 1]* in paper [paper 1] merkt [Beklaagde 1] op dat de figuur meer illustratief is dan de essentie van het paper. Bovendien bevestigt co-auteur [Co-auteur 3] in juli 2020 aan de hand van code en data afbeelding dat het onwaarschijnlijk is dat Figuur 2 gespiegeld is weergegeven. Indien [Klager 1] van mening blijft dat dat wel het geval is, zou de door hem gebruikte code moeten worden vergeleken met de door [Beklaagde 1] c.s. gebruikte code en een verklaring moeten volgen.

Ten aanzien van *argument 3 betreffende Tabel 2 op [paginanummer 2]* in paper [paper 1] tekent [Beklaagde 1] aan dat Tabel 2 wel een centraal deel van het paper betreft, waarbij hij destijds samen met [Co-auteur 4] en [Co-auteur 3] zorgvuldig de data analyseerde. [Beklaagde 1] en [Co-auteur 3] hebben de data opnieuw bekeken en vonden geen andere resultaten dan eerder. Indien er “discrepancies” zijn met de berekeningen zoals gedaan door [Klager 1] dan raden [Beklaagde 1] en [Co-auteur 3] aan de gebruikte codes te vergelijken en eventuele “discrepancies” te verklaren en te publiceren of te rectificeren indien het inderdaad “fouten” blijken te zijn.

[Beklaagde 1] heeft de code die [Klager 1] heeft gebruikt voor zijn analyses niet ontvangen en [Klager 1] heeft, aldus [Beklaagde 1] de uitgebreide antwoorden van hem, [Co-auteur 3] en [Co-auteur 1] niet beantwoord en geen interesse getoond in samenwerking om zijn bevindingen verder te onderzoeken.

Klacht [Klager 2] jegens [Beklaagde 2]

Gedurende de periode zomer 2019-aanvang 2020, gaf [Beklaagde 2] aan een “discrepanctie” te hebben gevonden tussen [onderzoeksdata] en bevindingen beschreven in [paper 1]. [Beklaagde 2] vroeg actie

Universiteiten van Nederland

daarop van [Klager 2]. Vervolgens, aldus [Klager 2], legde hij aan [Beklaagde 2] uit dat indien er “discrepancies” zijn, deze nader onderzocht moeten worden. Het zou kunnen dat er “fouten” in een gepubliceerd artikel zitten, in welk geval de “fouten” gerectificeerd dienen te worden. [Klager 2] vroeg daarom aan [Beklaagde 2] verder te kijken in de data: Wat veroorzaakt specifiek de “discrepancies”, wat verklaart deze “discrepancies”? [Beklaagde 2] antwoordde dat, indien [Beklaagde 2] “discrepancies” vindt in een paper van [Klager 2], [Klager 2] actie dient te ondernemen en niet [Beklaagde 2]. [Klager 2] gaf daarop aan dat een “discrepancie” niet hetzelfde is als een “fout” en dat het bovendien in het academisch proces zo is dat indien een onderzoeker een “discrepancie” vindt in andermans werk in het algemeen in samenwerking met elkaar de aard van het probleem verklaard wordt en aanvullende analyses uitgevoerd worden. Voorwaarde hiervoor is het uitwisselen van de gebruikte code, zodat kan worden herleid welke verschillen in de code welke “discrepancies” in bevindingen veroorzaken.

[Beklaagde 2] neemt uiteindelijk op aandringen van [Klager 2] in juni 2020 zelf contact op met co-auteurs [Co-auteur 3] en [Co-auteur 1], die vervolgens uitgebreid hun analyses beschrijven, de code verstrekken en aanbieden samen met [Beklaagde 2] verder te werken, waar [Beklaagde 2] echter niet op ingegaan is en ook niet de code verstrekt, die hij gebruikt voor zijn berekeningen.

Op 12 november 2020 geeft [Klager 2] opnieuw aan dat indien er bewezen “fouten” zijn uiteraard de bereidheid is te rectificeren. Indien er “discrepancies” zijn is dat een reden om een en ander nader uit te leggen in een nieuw paper. Tevens verwijst [Klager 2] [Beklaagde 2] naar de co-promotor of naar zijn andere collega's van het departement indien [Beklaagde 2] denkt dat er meer aan de hand is dan een discussie over de data. Op 2 december vindt dan een bijeenkomst plaats in aanwezigheid van de Vertrouwenspersoon, die bij [Klager 2] aandringt op rectificatie van het artikel en waarbij [Klager 2] geïnformeerd wordt dat [Beklaagde 2] een nieuw begeleidingsteam heeft en [Klager 2] niet langer de promotor is.

Wat is het verwijt?

[Klager 2] stelt dat hij sinds eind 2020 door zijn promovendus valselijk beschuldigd wordt van twijfelachtige wetenschappelijke onderzoekspraktijken met het argument dat hij niet eerlijk is geweest over de data in twee tijdschriftartikelen. Ondanks de uitgebreide discussies over het academische proces en de [onderzoeksdata] en de tijdschriftartikelen, ondanks de specifieke antwoorden op de vragen van de promovendus en ondanks de door [Klager 2] en door [co-auteur 3] en [co-auteur 1] verstrekte code voor de analyses, blijft de promovendus zowel schriftelijk als mondeling beweren dat er een “fout” is, eisen dat de “fout” door [Klager 2] en anderen wordt verholpen en volhouden dat hij geen rol hoeft te spelen in de analyses of een “fout” hoeft te begrijpen, noch deel hoeft te nemen aan de discussie. De promovendus beweert dat [Klager 2] informatie achterhoudt, niet rectificeert, terwijl duidelijk is dat een paper gerectificeerd moet worden, en geen acties onderneemt. Intussen zijn de beschuldigingen door [Beklaagde 2] met anderen binnen de Universiteit gedeeld.

[Klager 2] geeft aan dat er vooralsnog geen “fouten” zijn gevonden. Indien dat wel het geval zou zijn zou hij rectificeren en indien “discrepancies” zijn gevonden tussen verschillende analyses zal hij deze “discrepancies” verklaren en publiceren. En als verdere analyses resultaten vinden die helpen bij het verklaren van bestaande rapporten, zal hij graag publiceren. Deze opties zijn besproken en gepland.

Gezien echter de uitgesproken gevoelige en beschadigende beschuldigingen die [Beklaagde 2] kennelijk binnen de universiteit zou rondbazuinen omtrent de wetenschappelijke integriteit van [Klager 2] ziet [Klager 2] geen andere keus dan een einde te maken aan de valse beschuldigingen en een klacht in te dienen tegen [Beklaagde 2].

Verweer [Beklaagde 2] op klacht [Klager 2]

[Klager 2] suggereert in zijn klacht dat [Beklaagde 2] de klacht tegen [Klager 2] heeft rondgebazuind. [Beklaagde 2] geeft aan dat het tegendeel waar is. [Beklaagde 2] heeft de inhoud van de klacht aan de

CWI enkel gedeeld met de Vertrouwenspersoon en alleen desgevraagd informatie verstrekt aan de vice-decaan onderzoek, de decaan en de directeur [*naam faculteit*] en de rector van de universiteit.

[*Klager 2*] stelt dat [*Beklaagde 2*] de wetenschappelijke discussie en evaluatie van de feiten uit de weg is gegaan. Echter, in het kader van onderzoek voor een mede door [*Beklaagde 2*] te publiceren paper, heeft [*Beklaagde 2*] de [*onderzoeksdata*] die gebruikt wordt in [*Paper1*] geanalyseerd. Uit die analyse kwamen voor ondergetekende niet te duiden resultaten. De beschrijving van de [*onderzoeksdata*] in [*Paper1*] is problematisch, omdat deze beschrijving impliceert dat alle variabelen op [aantal ms] zijn ge-encodeerd, terwijl dat niet het geval is. Op 1 april 2020 onderschreef [*Klager 2*] tijdens een bespreking in aanwezigheid van andere teamleden de conclusie. Ook onderschreef [*Klager 2*] daarbij dat de gevonden “fouten” implicaties zouden hebben voor [*Paper 2*] en [*Paper 1*]. Als vervolg op deze bespreking heeft [*Beklaagde 2*] meermaals de discussie met [*Klager 2*] opgezocht aangaande de opvolging van de geconstateerde “fouten”. [*Beklaagde 2*] heeft zelfs – op verzoek van [*Klager 2*] – input geleverd voor de correspondentie tussen [*Klager 2*] en zijn co-auteurs. Vervolgens is meermaals heen en weer gemaaild met hoofdzakelijk [*Co-auteur 3*], en is een overzicht gestuurd van verschillende openbare bronnen die bekeken konden worden. De bewering van [*Klager 2*] dat hij c.q. beide co-auteurs de code die gebruikt is voor [*Paper 1*] en/of [*Paper 2*] hebben gedeeld met [*Beklaagde 2*] is niet juist. [*Klager 2*] heeft overigens ook nooit gevraagd om de code die [*Beklaagde 2*] heeft gebruikt. Kortom, [*Beklaagde 2*] is de mening toegedaan het wetenschappelijk debat en evaluatie van de geconstateerde feiten in het geheel niet uit de weg te zijn gegaan.

Bovendien is hij niet op de hoogte gesteld van de kennelijk recente exercitie van [*Klager 2*] waarbij hij met [*co-auteur 3*] opnieuw naar de data heeft gekeken en geen “fouten” heeft gevonden. Ten slotte benadrukt [*Beklaagde 2*] dat hij de klacht bij de CWI heeft ingediend bij wijze van ‘last resort’. Zijn klacht heeft geen betrekking op het bestaan van “fouten” in het werk van [*Klager 2*] maar betreft het (niet voldoende) handelen van [*Klager 2*] naar aanleiding van de constatering van “fouten” in zijn werk.

Voor wat betreft het tegenargument op *argument 1, betreffende de encoding op [aantal ms]*: dat een bijzin afdoende oplossing zou zijn is, aldus [*Beklaagde 2*], aantoonbaar onjuist omdat de word level items aan de hand van een andere eenheid zijn ge-encodeerd dan de overige variabelen. Bovendien wordt met de voorgestelde bijzin nergens beschreven hoe er wordt omgegaan met getallen die niet gelijk zijn aan nul of een.

Voor wat betreft het tegenargument op *argument 2, betreffende de Figuur 2*: betwijfelt [*Beklaagde 2*] dat deze slechts illustratief zou zijn. De grafiek die wordt geproduceerd op basis van [*Beklaagde 2*’s] code geeft exact het tegenover gestelde aan. De implicatie van de gespiegelde figuur is dan niet langer slechts illustratief zonder discussie over de vraag waarom het effect tegengesteld is aan de in [*paper 1*] beschreven richting.

Ten aanzien van het tegenargument op *argument 3 betreffende Tabel 2*: [*Beklaagde 2*] begrijpt niet waarop [*Beklaagde 1*] zijn stelling baseert. [*Beklaagde 2*] geeft aan nooit gesteld te hebben dat alle waarden van Tabel 2 van [*paper 1*] “foutief” zouden zijn. [*Beklaagde 2*] heeft gesteld dat de waarden in Tabel 2 met betrekking tot *word level items* in ieder geval niet de juiste precisie hebben.

Normatief kader

Klachtenregeling Wetenschappelijke Integriteit TiU, 2019

VSNU Code wetenschapsbeoefening, 2004, 2014

Nederlandse Gedragscode Wetenschappelijke Integriteit, 2018

Overwegingen van de commissie

De CWI constateert allereerst dat beide klachten gedragingen inhouden van enerzijds een promovendus jegens zijn promotor en anderzijds een promotor jegens zijn promovendus. Met name het Promotiereglement biedt promotor en promovendus regels en procedurevoorschriften, inclusief regels ten aanzien van rechtsbescherming en geschilbeslechting.

De CWI heeft zich echter in casu te beperken tot de vraag of, op basis van wat door klagers gesteld wordt, sprake is van een wetenschappelijk debat of dat er (daarnaast) sprake is van schending van normen van wetenschappelijke integriteit door de beklagden. In casu betreft het de toetsing of er aan de kant van *[Beklaagde 1]* sprake is van oneerlijke en/of onzorgvuldige en niet zo transparant als mogelijke beschrijving van onderzoeksdata en/of op onbehoorlijke wijze van vertraging of belemmering van het werk van andere onderzoekers en anderzijds of aan de kant van *[Beklaagde 2]* sprake is van een valse beschuldiging daaromtrent.

Beide bezwaren betreffen gedragingen, naar aanleiding van door de promovendus vermeende “fouten” of “discrepanties” tussen *[de onderzoeksdata]* en daarop gepubliceerde artikelen in *[paper 1]* en *[paper 2]*. De betrokken *[onderzoeksdata]* betreffen niet publieke *[onderzoeksdata]*, aangelegd in de periode *[jaartal 3]*-*[jaartal 4]*, tijdens een groot onderzoek met meerdere onderzoekers, waarbij *[Beklaagde 1]* de *[functietitel]* was en werkte aan de *[naam universiteit]*.

De CWI heeft zich eerst over de door *[Klager 1]* en *[Beklaagde 2]* aangedragen argumenten ten aanzien van de vermeende “fouten” of “discrepanties” gebogen. Zij acht deze niet uit te sluiten. Maar om daarover te kunnen concluderen, zullen de voor het oorspronkelijk onderzoek gebruikte code als de door *[Klager 1]* gebruikte code met elkaar moeten worden vergeleken. Deze codes zijn kennelijk nog niet uitgewisseld tussen de partijen. De statistische methode voor de analyses dient exact gelijk te zijn voor de vergelijking van de uitkomsten. Zolang een dergelijke regel bij regel-vergelijking niet heeft plaatsgevonden is voor de commissie onduidelijk of er sprake is van “fouten” dan wel “discrepanties”.

Uit de schriftelijke en tijdens de hoorzitting verstrekte informatie en ook uit de zienswijze van *[co-auteur1]* en met name de gedetailleerde zienswijze van *[Co-auteur 3]* komt naar voren dat er ook de nodige keuzes zijn gemaakt in het gepubliceerde onderzoek *[paper 1]* en nog de nodige wetenschappelijke discussie en samenwerking mogelijk is ten aanzien van deze keuzes, en de hierbij gebruikte argumenten. Kortom, vermeende “fouten” c.q. “discrepanties” en mogelijke consequenties daarvan zijn nog niet eenduidig vastgesteld, maar kunnen redelijkerwijs een gevolg zijn van (impliciete) keuzes die bij het maken van de dataverwerkingscode worden gemaakt. Er blijkt, zowel uit de in het dossier aanwezige e-mails, als de afhandeling daarvan, ook de bereidheid om een en ander samen nader te bekijken en te bediscussiëren.

De CWI constateert daarom dat sprake is van een on-going wetenschappelijk debat, dat verder binnen het wetenschappelijk forum dient te worden gevoerd.

Verder heeft *[Beklaagde 2]* voldoende aangetoond de eerste aanzet tot het wetenschappelijk debat gegeven te hebben en verder te hebben gevoerd en is niet gebleken dat hij, behalve onder afstemming met de Vertrouwenspersoon en binnen het daarvoor in de Klachtenregeling Wetenschappelijke Integriteit aangewezen kader, een klacht betreffende wetenschappelijke integriteit zou hebben ‘rondgebauid’ ten aanzien van *[Klager 2]*.

Beoordeling

Gezien het bovenstaande is onvoldoende gebleken dat sprake is van een zodanige vorm van onderzoek en of gedraging dat sprake zou zijn van schending van wetenschappelijke integriteit, noch door *[Beklaagde 1]*, noch door *[Beklaagde 2]*.

Niet eenduidig is vastgesteld dat sprake zou zijn van laakbaar gedrag: weliswaar is er heel wat tijd verstreken, maar niet is gebleken dat *[Beklaagde 1]* een volledig passieve houding had ten aanzien van

de bevindingen van [Klager 1]. [Beklaagde 1] spoorde immers aan in contact te treden met de co-auteurs, en er werd door de co-auteurs in een e-mailwisseling inhoudelijk ingegaan op de bevindingen. Later was er ook nog mailwisseling tussen [Beklaagde 1] en de co-auteurs over de bevindingen. Er is dus bereidheid tot wetenschappelijk debat getoond en er is de mogelijkheid geboden om het samen te onderzoeken.

Overweging ten overvloede

De CWI overweegt ten overvloede dat het in de communicatie tussen de promovendus en zijn promotor hier kennelijk is misgegaan. In plaats van het laten ontstaan van een principiële kwestie over wie in casu als eerste zou moeten acteren, had een eerdere gezamenlijke check van elkaars code, geïnitieerd vanuit de promotor, mogelijk de lucht in een vroeg stadium geklaard en hadden onderhavige klachten betreffende wetenschappelijke integriteit wellicht voorkomen kunnen worden.

Conclusie

Voor zover het onderzoek van de CWI strekt, rechtvaardigt dit onderzoek niet de conclusie dat normen van wetenschappelijke integriteit door beide beklaagden zijn geschonden. Van laakbaar gedrag door [Beklaagde 1] betreffende norm 23 ("Beschrijf eerlijk, zorgvuldig en zo transparant mogelijk de data die verzameld zijn voor en/of gebruikt zijn in het onderzoek.") en norm 58 ("Vertraag of belemmer het werk van andere onderzoekers niet op onbehoorlijke wijze.") is in onvoldoende mate gebleken.

Van laakbaar gedrag door [Beklaagde 2] betreffende het uiten van valse beschuldigingen ten aanzien van de wetenschappelijke integriteit van [Klager 2] is naar het oordeel van de commissie geen sprake.

2 Aanvankelijk oordeel van het College van Bestuur – 17 maart 2021

De Commissie Wetenschappelijke Integriteit van Tilburg University ("CWI") heeft op 2 december 2020 van [Klager 1] een klacht die betrekking heeft op een (vermoeden van) schending van de wetenschappelijke integriteit door [Beklaagde 1] ontvangen. Vervolgens ontving de CWI op 14 december 2020 van [Klager 2] een klacht jegens [Beklaagde 1] met betrekking tot een (vermoeden van) schending van wetenschappelijke integriteit. De CWI heeft op 15 december 2020 geoordeeld dat beide klachten voor inhoudelijke behandeling in aanmerking komen.

Op 24 februari 2021 heeft de CWI vervolgens bijgaand advies aangeboden aan het College van Bestuur. De CWI onderzoekt klachten en beoordeelt of de wetenschappelijke integriteit is geschonden en zo ja, welke norm(en) en in welke mate en brengt een advies uit over de gegrondheid van de klacht. In lijn hiermee blijkt uit het advies van de CWI dat zij in casu naar aanleiding van de klachten onderzoek heeft gedaan naar de vraag of, op basis van wat door klagers gesteld wordt, sprake is van een wetenschappelijk debat of dat er (daarnaast) sprake is van schending van normen van wetenschappelijke integriteit door beklaagden. In het bijzonder blijkt uit het advies dat de CWI heeft onderzocht of sprake is geweest van een niet-naleving van de normen 23, 58 en 60 Nederlandse Gedragscode Wetenschappelijke Integriteit 2018 (VSNU). De CWI merkt in haar advies op dat onvoldoende gebleken is dat over en weer sprake is van een zodanige vorm van onderzoek en of gedraging dat sprake zou zijn van schending van wetenschappelijke integriteit.

Het College van Bestuur beoordeelt gelet op het advies van de CWI de klachten derhalve als ongegrond.

In aanvulling op het voorgaande merkt het College van Bestuur graag nog het volgende op. De CWI heeft in haar advies overwogen dat over en weer niet alle informatie is gedeeld en dat het in de communicatie tussen de promovendus en zijn promotor hier kennelijk is misgegaan. Het College van Bestuur moedigt promotor en promovendus graag aan om zich volledig vrij te voelen om het goede wetenschappelijk debat

te voeren. Het College van Bestuur is graag bereid met beiden te verkennen hoe hij kan bijdragen aan dit debat en de continuïteit en kwaliteit van beider onderzoeksactiviteiten.

3 **Advies LOWI 2021-17 – 19 oktober 2021**

Het LOWI oordeelt dat het Bestuur het CWI-advies kritischer had moeten bezien. Hierbij betreft het LOWI niet alleen de machtsongelijkheid tussen promovendus en hoogleraar, maar ook dat zij over en weer een integriteitsklacht hebben ingediend. Onder deze omstandigheden lijkt het er niet op dat tussen partijen bereidheid bestaat de kwestie samen uit te zoeken zoals in het CWI-advies staat.

Het LOWI adviseert het Bestuur het onderzoek naar de klacht te heropenen.

Het volledige advies is te lezen op de website van het LOWI.

4 **Advies CWI 2022-01 – 15 juni 2022**

Zaak: CWI2022-01

inzake de klacht ingediend door

Klager: *[naam Klager]*

jegens

Beklaagde: *[naam Beklaagde]*

De Commissie Wetenschappelijke Integriteit van Tilburg University was in deze procedure als volgt samengesteld:

[naam voorzitter]

[naam lid 1]

[naam lid 2]

secretarissen:

[naam secretaris 1]

[naam secretaris 2]

Inleiding

De Commissie Wetenschappelijke Integriteit (hierna: 'de Commissie') heeft op 19 november 2021 het verzoek ontvangen van het College van Bestuur van Tilburg University (hierna: 'het CvB') om in vervolg op het advies van het Landelijk Orgaan Wetenschappelijke Integriteit (hierna: 'het LOWI') het onderzoek naar de klacht van Klager te heropenen. Gelet op het advies van het LOWI wordt aan de CWI gevraagd om een grondiger feitenverzameling te verrichten en het CvB vervolgens te adviseren over de uitkomsten van het heropende onderzoek.

Heropening zaak

Op 2 december 2020 heeft [*naam Klager*] (hierna: 'Klager') een klacht ingediend bij de Commissie over een mogelijke schending van wetenschappelijke integriteit door [*naam Beklaagde*] (hierna: 'de Beklaagde').

De Commissie heeft op 24 februari 2021 geadviseerd de klacht ongegrond te verklaren. De Commissie was van oordeel dat het hier gaat om een wetenschappelijk debat en niet om een schending van wetenschappelijke integriteit. De Commissie heeft dat oordeel gebaseerd op de omstandigheid dat er geen vergelijking is gemaakt tussen de twee gehanteerde methodes. Het is voor de Commissie onduidelijk of sprake is van 'fouten' of van 'discrepanties'. Volgens de Commissie zijn vermeende fouten c.q. discrepanties en mogelijke consequenties daarvan niet eenduidig vastgesteld, maar kunnen die redelijkerwijs het gevolg zijn van impliciete keuzes die bij het maken van de dataverwerkingscode zijn gemaakt. Uit het dossier blijkt volgens de Commissie de bereidheid om een en ander samen nader te bekijken en te bediscussiëren. Volgens de CWI is daarom sprake van een ongoing wetenschappelijk debat dat verder binnen wetenschappelijke fora moet worden gevoerd.

In het aanvankelijk oordeel van 17 maart 2021 heeft het CvB het advies van de Commissie overgenomen. Ook volgens het CvB is sprake van wetenschappelijk debat en is onvoldoende gebleken dat over en weer sprake is van een zodanige vorm van onderzoek of gedragingen dat sprake zou zijn van een schending van de wetenschappelijke integriteit. Verder overweegt het CvB dat uit het CWI-advies blijkt dat over en weer niet alle informatie is gedeeld en dat het in de communicatie kennelijk is misgegaan. Het CvB moedigt Klager en de Beklaagde aan om zich volledig vrij te voelen het goede wetenschappelijke debat te voeren en het CvB geeft aan graag bereid te zijn met hen te verkennen hoe het CvB hieraan kan bijdragen.

Op 24 april 2021 heeft Klager een verzoekschrift ingediend bij het Landelijk Orgaan Wetenschappelijke Integriteit (hierna: 'het LOWI'). Hij heeft verzocht om advies uit te brengen over voornoemd aanvankelijk oordeel van het CvB.

Kort samengevat komt het verzoek van Klager bij het LOWI op het volgende neer. Volgens Klager heeft de Commissie ten onrechte overwogen dat het geschil tussen hem en de Beklaagde thuishoort in het wetenschappelijk debat. Het vastlopen van het debat met Beklaagde duurt al anderhalf jaar en dat is de reden geweest om zich met zijn klacht tot het CvB te richten. Volgens Klager had de Commissie een deskundige moeten inschakelen voor beantwoording van de vraag of er nu wel of geen fouten zijn gemaakt door Beklaagde. Dit zou de waarheidsvinding en de afwikkeling van deze kwestie ten goede zijn gekomen. Verder geeft Klager aan dat de kwestie al te lang duurt en dat het onderlinge vertrouwen tussen hem en Beklaagde is aangetast. Volgens Klager dringen ook de coauteurs van Beklaagde aan op verder onderzoek en staan zij open voor verdere rectificatie. Volgens Klager had de Commissie ten minste de gebruikte codes moeten opvragen bij hem en bij Beklaagde.

Op 19 oktober 2021 heeft het LOWI het CvB geadviseerd om het onderzoek naar de klacht te heropenen. Het LOWI is van oordeel dat de Commissie in deze casus meer werk had moeten maken van de feitenvaststelling en te snel heeft geconcludeerd dat sprake is van een wetenschappelijk debat. In situaties zoals deze, waarin een promovendus tegenover een hoogleraar staat en daardoor sprake is van machtsongelijkheid, past het bij de zorgplicht van het CvB om kritisch te verifiëren dat de Commissie een integriteitsklacht zorgvuldig heeft onderzocht. Het CvB had naar het oordeel van het LOWI het CWI-advies kritischer moeten bezien. Hierbij betreft het LOWI niet alleen de ongelijkheid tussen promovendus en hoogleraar, maar ook dat zij over en weer een integriteitsklacht hebben ingediend. Onder deze omstandigheden lijkt het er vooralsnog niet op dat tussen partijen nog bereidheid bestaat om de kwestie samen verder uit te zoeken zoals in het CWI-advies staat.

Procesverloop

Bij brief van 3 december 2021 heeft de Commissie Klager en Beklaagde geïnformeerd dat het onderzoek naar de klacht van Klager van 2 december 2020 wordt heropend. De Commissie heeft zowel aan Klager als Beklaagde verzocht om binnen een week na dagtekening van voornoemde brief de gebruikte codes te delen. Verder is aan Beklaagde gevraagd om uiterlijk 18 februari 2022 de volgende vragen te beantwoorden:

Kunt u de vier door Klager in zijn klacht genoemde verschillen verklaren door de door hem toegepaste codes met de resultaten van uw eigen codes te vergelijken? Klager noemt deze punten:

Beide beschrijvingen impliceren dat alle variabelen van de [onderzoeksdata] op het level van [aantal ms] zijn ge-encodeerd. De [naam variabele A] en [naam variabele B] zijn echter ge-encodeerd op een abstracter niveau;

Beide beschrijvingen stellen dat in de [onderzoeksdata] gedrag binair is ge-encodeerd. In werkelijkheid blijkt dat het grootste gedeelte van de [naam variabele A] en [naam variabele B] ook andere waarden bevatten dan 0 en 1.

De grafiek in Figuur 2 van [paper 1] staat gespiegeld afgebeeld, waardoor het effect dat in de Figuur wordt toegedicht aan [citaat 1] in werkelijkheid [citaat 2] moet zijn en vice versa.

De Grafiek van Figuur 3 van [paper 1] heeft een verschoven x-as. Bij het repliceren komt er dezelfde grafiek uit, met rechter piek op [aantal seconden]. In de publicatie lijkt het echter alsof de meest rechtse piek op [aantal seconden] uitkomt, wat overeenkomt met wat in Tabel 2 wordt gerapporteerd. Het lijkt erop dat de x-as post productie is aangepast om overeen te komen met wat in Tabel 2 wordt vermeld.

Indien er inderdaad verschillen zijn aan te wijzen, in hoeverre raken deze verschillen de bevindingen in de twee betrokken artikelen?

Tevens zijn op 3 december 2021 de 5 coauteurs over de heropening van de zaak geïnformeerd.

Bij brief van 7 december 2021 heeft de gemachtigde van Beklaagde de Commissie verzocht om 1) toestemming om de coauteurs te benaderen om medewerking en 2) om uitstel tot en met 18 februari 2022 voor het delen van de code.

Op 8 december 2021 heeft Klager aan de Commissie 3 scripts en de [naam onderzoeksdata] toegezonden.

Bij e-mail van 17 december 2021 heeft de Commissie de gemachtigde van Beklaagde bericht dat zij toestemming aan Beklaagde geeft om contact op te nemen met de coauteurs. Geheimhouding jegens hen is niet aan de orde. Verder heeft de Commissie geen bezwaar tegen uitstel voor het delen van de code tot 18 februari 2022.

De gemachtigde van Beklaagde stelt op 23 december 2021 aan de Commissie nog 2 vragen:

- 1) Welke codes bedoelt de Commissie?
- 2) Is de Commissie bereid om de (vertaalde) processtukken aan de betrokken coauteurs te sturen.

Op 23 december 2021 beantwoordt de Commissie voornoemde e-mail. De Commissie verzoekt aan Beklaagde om de codes toe te zenden die hij heeft gebruikt voor de publicaties [paper 1] en [paper 2]. Verder geeft de Commissie aan dat de coauteurs geen partij, maar betrokkenen zijn in deze procedure. Gelet hierop deelt de Commissie geen processtukken met de betrokkenen.

Op 15 februari 2022 zendt Beklaagde aan de Commissie de code en de beantwoording van de vragen van de Commissie van 3 december 2021 toe. In paragraaf 4 wordt een samenvatting van het standpunt gegeven.

Op 17 februari 2022 wordt Klager door de Commissie in de gelegenheid gesteld om uiterlijk op donderdag 17 maart 2022 op de reactie van Beklaagde te reageren.

Klager stuurt op 24 maart 2022 (na verkregen uitstel van de Commissie) zijn reactie (met bijlagen) op het document van Beklaagde toe.

Op 1 april 2022 heeft Beklaagde aan de Commissie een memo verzonden als reactie op de reactie van Klager.

Op 12 april 2022 heeft Klager op voornoemd memo gereageerd.

Bij e-mail van 16 mei 2022 heeft Beklaagde nog nadere gedingstukken ingediend bestaande uit producties 5 tot en met 28.

De hoorzitting heeft plaatsvonden op 20 mei 2022. Klager is samen met de voormalig vertrouwenspersoon [*functietitel vertrouwenspersoon*] verschenen. Beklaagde is samen met zijn gemachtigde verschenen. Het besprokene tijdens de zitting is betrokken bij het advies.

Na de zitting heeft de voormalig vertrouwenspersoon [*functietitel vertrouwenspersoon*] op verzoek van de Commissie nog nadere documenten toegezonden. Hierop heeft Beklaagde op 27 mei 2022 een reactie gegeven.

Standpunt Beklaagde

Beklaagde stelt zich ten aanzien van de door Klager genoemde vier punten op het volgende standpunt.

Ten aanzien van punt 1a, *betreffende alle variabelen van de [onderzoeksdata] op het level van [aantal ms] zijn ge-encodeerd en de [naam variabele A] en [naam variabele B] op een abstracter niveau zijn ge-encodeerd*, geeft Beklaagde aan dat het feit dat [*naam variabele A*] en [*naam variabele B*] niet gecodeerd zijn op [*niveau codering*], maar op een 'abstracter niveau' niets verandert aan de bevindingen die gerapporteerd zijn in [*paper 1*]. Volgens Beklaagde zou de zin die is gebruikt op [*paginanummer*] van [*paper 1*] (net als vele andere) verder gespecificeerd kunnen worden, maar het is hem onduidelijk hoe deze incomplete zin de belangrijkste bevindingen van [*paper 1*] veranderen.

Ten aanzien van punt 1b, *betreffende dat in de [onderzoeksdata] het gedrag binair is ge-encodeerd, terwijl het grootste gedeelte van de variabelen ook andere waarden bevatten dan 0 of 1*, meent Beklaagde dat er een geldige verklaring is waarom de [*onderzoeksdata*] is ge-encodeerd op de wijze waarop dat is gedaan. Natuurlijk had in het artikel uitgelegd kunnen worden dat de [*onderzoeksdata*] naast binaire codes ook niet-binaire codes bevat en dat in [*paper 1*] elke code als een aparte categorie is beschouwd bij het omzetten van deze variabelen naar binaire codes. Dit zou volgens Beklaagde geen enkele toegevoegde waarde hebben voor de bevindingen en conclusie die in de papers zijn gerapporteerd. Het is Beklaagde onduidelijk hoe dit een rectificatie rechtvaardigt.

Ten aanzien van punt 2, *betreffende de grafiek in figuur 2 in [paper 1]*, geeft Beklaagde aan dat figuur 2 louter illustratief is. Zoals in figuur 2 is aangegeven is de tijd in seconden en niet in milliseconden en is de shuffle baseline niet opgenomen. Niet kan worden vastgesteld of er sprake is van een cross-recurrence patroon, omdat cross-recurrence wordt gedefinieerd als verschil ten opzichte van een baseline. Een gespiegelde presentatie van figuur 2 (of vervanging van figuur 2 door een schematische voorstelling) zou figuur 2, noch de interpretaties die uit figuur 2 worden afgeleid, verduidelijken.

Ten aanzien van punt 3, *betreffende de grafiek van figuur 3 in [paper 1]*, vermeldt Beklaagde dat deze weliswaar niet klopt, omdat de x-as is verschoven, maar dat dit geen invloed heeft op de bevindingen. De absolute waarde voor de piekvertraging is totaal irrelevant voor figuur 3, evenals voor de bevindingen in de paper. Het vervangen van de figuur door andere waarden op de x-as of het vervangen van de figuur door een schematische Gaussische verdeling en een met de hand getekende curve zou beide hetzelfde doel bereiken: uitleggen hoe cross-recurrence werkt.

Beklaagde heeft bij de analyse ten behoeve van zijn reactie op de vier vragen van de Commissie twee ontdekkingen gedaan die wellicht nopen tot een correctie. Zowel Beklaagde als de coauteurs van [paper 1] en [paper 2] hebben ten aanzien van deze twee punten geen bezwaar tegen het indienen van een erratum of een corrigendum. Het betreft het volgende:

In tabel 2 moet de kolom waarin de volgorde van versus wordt aangegeven (kolom 9) worden gecorrigeerd. Het patroon in de kolom is omgedraaid. Deze kolom heeft echter geen betrekking op de belangrijkste bevindingen zoals gerapporteerd in [paper 1] of in een van de conclusies daarvan.

In tabel 2 (ten aanzien van de piekvertraging) staat mogelijk een typefout. De peak lag op [aanta/] en niet op [aanta/]. Echter deze typefout heeft geen enkele invloed op figuur 3 of de bevindingen die in worden gerapporteerd.

Beklaagde is van mening dat de door Klager ingediende Klacht geen grond biedt om te concluderen tot schending van wetenschappelijke integriteit of tot laakbaar gedrag. De twee onjuistheden die Beklaagde heeft ontdekt in [paper 1] hebben geen consequenties voor de bevindingen en conclusies in de papers [paper 1] en [paper 2]. Wie verantwoordelijk is voor de onjuistheden is [aanta/] jaar na dato niet meer vast te stellen. Deze onnauwkeurigheden kunnen worden toegeschreven aan een van de auteurs, afgestudeerde studenten of aan studenten die aan een project werkten. Beklaagde heeft als hoofdonderzoeker van het project en eerste auteur van [paper 1] en als coauteur van [paper 2] de verantwoordelijkheid genomen en zal hij dat blijven doen – voor zover hij daarvoor verantwoordelijk kan worden gehouden en hoe hiermee wordt omgegaan.

Standpunt Klager

Klager is blij dat Beklaagde bevestigt dat de vermeende fouten daadwerkelijke fouten betreffen. De optelsom van de geconstateerde fouten hebben implicaties voor de statistische analyse en raken de kern van [paper 1]. Ander onderzoek bouwt voort op de fundamenteën, die nu wankel blijken te zijn.

Volgens Klager is Beklaagde steeds het wetenschappelijk debat uit de weg gegaan. Verder wijst Beklaagde op een onveilige leeromgeving. Beklaagde heeft nagenoeg geen actie ondernomen naar aanleiding van een aantal geconstateerde fouten in door hem gepubliceerd werk. Hierin heeft hij volgens Klager meermaals de verantwoordelijkheid afgeschoven op zijn promovendi. Hij liet blijken dat hij geen kritiek duldt. Volgens Klager is dat niet het juiste gedrag in de context van een veilige leeromgeving. Tot slot wijst Klager erop dat de encodings van de [onderzoeksdata] niet publiek beschikbaar zijn. Klager verzoekt Beklaagde om de encodings van de [naam onderzoeksdata] publiek beschikbaar te maken.

Juridisch kader

Voor de behandeling van de Klacht geldt de Regeling Wetenschappelijke Integriteit Tilburg University van 1 november 2019 (hierna: 'de Klachtenregeling').

Ten aanzien van de klacht omtrent de 4 vermeende fouten in de papers [paper 1] en [paper 2] is op grond van de overgangsbepalingen in paragraaf 1.5 van de Nederlandse Gedragscode Wetenschappelijke Integriteit, 2018 (hierna 'de Gedragscode 2018') de Nederlandse Gedragscode Wetenschapsbeoefening (hierna: 'de Gedragscode, herzien 2014') leidend. Meer in het bijzonder staat thans het principe 'Eerlijkheid en zorgvuldigheid' ter discussie. Dit principe houdt als volgt in: *"Wetenschapsbeoefenaren zijn eerlijk en openhartig over hun onderzoek en over de toepassing ervan. Wetenschappelijke activiteiten geschieden met zorgvuldigheid. [...]"*

Het principe 'Eerlijkheid en zorgvuldigheid' wordt in de Gedragscode, herzien 2014 als volgt gedefinieerd: *"Van de onderzoeker wordt gevraagd dat hij open en genuanceerd is over onzekerheidsmarges en andere begrenzingen van de geldigheid van zijn onderzoek en dat van zijn vakgenoten. Hij communiceert realistisch over de resultaten van zijn onderzoek. Het handelen van een wetenschapsbeoefenaar is*

zorgvuldig als het gebeurt met de toewijding en de nauwkeurigheid die nodig zijn om het beroep goed te kunnen uitoefenen.”

Verder is de volgende uitwerking van het principe relevant:

“1.1. De wetenschapsbeoefenaar weet dat wetenschap uiteindelijk is gericht op waarheidsvinding en dat hij daarom bij de presentatie van de aard en reikwijdte van zijn resultaten zo precies mogelijk dient te zijn. Hij zal dus niet liegen over zijn bevindingen of over daaraan verbonden onzekerheden. Zorgvuldigheid strekt zich ook uit tot het presenteren van twijfels en contra-indicaties.”

“1.6 Zorgvuldigheid blijkt uit precisie en nuance bij het verzorgen van wetenschappelijk onderwijs, het uitvoeren van wetenschappelijk onderzoek en het publiceren van de resultaten daarvan en bij andere vormen van kennisoverdracht.”

Ten aanzien van de houding van Beklaagde, nadat Klager de vier vermeende fouten aan de kaak probeerde te stellen, is de Gedragscode 2018 van toepassing. De normen 56 en 58 uit de Gedragscode 2018 zijn in casu relevant:

Norm 56: *“Zorg als begeleider, projectleider, onderzoeksdirecteur of leidinggevende in alle onderzoeksfases voor een open en inclusieve cultuur.”*

Norm 58: *“Vertraag of belemmer het werk van anderen onderzoekers niet op onbehoorlijke wijze.”*

Overwegingen en beoordeling van de Commissie

De Commissie heeft kennisgenomen van alle stukken en heeft partijen gehoord. De Commissie overweegt op basis daarvan als volgt.

Klacht ten aanzien van de vier vermeende fouten in de papers [paper 1] en [paper 2]

Klager heeft een Klacht ingediend die betrekking heeft op vier vermeende fouten in de gemaakte analyse ten behoeve van de papers [paper 1] en [paper 2]. De strekking van de Klacht is dat dit een schending oplevert van het principe zorgvuldigheid en eerlijkheid (meer in het bijzonder de uitwerking 1.1 en 1.6) van de hier van toepassing zijnde Gedragscode, herzien 2014.

De Commissie oordeelt dat er geen sprake is van schending van het principe Eerlijkheid en zorgvuldigheid als bedoeld in de Gedragscode (als hiervoor omschreven) en betreft hierbij de volgende vier omstandigheden.

In de eerste plaats stelt de Commissie vast dat er sprake is van exploratief, vernieuwend onderzoek. De onderzoekers hebben een nieuwe techniek voor de analyse van de data gebruikt en hieruit zijn resultaten voortgekomen. Die resultaten zijn, zoals Beklaagde heeft uiteengezet, mede het gevolg van bepaalde keuzes die zijn gemaakt ten aanzien van de data-analyse. De Commissie constateert dat gelet op het gebruik van de nieuwe techniek er destijds weinig bekend was over de gevolgen van de gemaakte keuzes. Daarbij is de Commissie van oordeel dat niet is gebleken dat deze keuzes niet aldus hadden mogen worden gemaakt.

In de tweede plaats overweegt de Commissie dat er in de papers keuzes zijn gemaakt die beter toegelicht en gemotiveerd hadden kunnen worden. In de papers zijn in algemene bewoordingen informatie over de data vrij compact weergegeven. Volgens de Commissie had dat uitgebreider gekund, mede gelet op de uitleg die Beklaagde in deze procedure over de data heeft gegeven. De Commissie heeft begrip voor het standpunt van Klager dat de data-analyse transparant had moeten zijn. Klager heeft in dit verband gesproken over moreel besef. Hoewel in de huidige tijd van onderzoekers wordt verwacht dat zij alle keuzes/stappen in een (doorzoekbaar) logboek vastleggen, vindt de Commissie niet dat het gedrag van Beklaagde op dit punt tegen de meetlat van nu moet worden gelegd. Destijds was het loggen van onderzoekstappen nog geen *best practice*, en werden keuzes weliswaar weloverwogen gemaakt, maar niet per se in detail vastgelegd. De Commissie acht het daarom niet juist om Beklaagde te houden aan gedragsregels die destijds nog niet waren ingevoerd.

In de derde plaats stelt de Commissie vast dat Beklaagde bij zijn onderzoek naar de Klacht een aantal onnauwkeurigheden in de papers heeft geconstateerd en verder nog twee discrepanties heeft ontdekt. De Commissie volgt hetgeen Beklaagde in zijn verweer en tijdens de hoorzitting naar voren heeft gebracht en oordeelt dat voornamelijk niet vast is komen te staan dat deze onnauwkeurigheden en discrepanties een dwingende impact hebben op de bevindingen en conclusies. De Commissie verwijst daarbij ook naar de discussie die tijdens de hoorzitting is gevoerd over de consequenties van de door Beklaagde benoemde onnauwkeurigheden en de gemaakte keuzes bij de data-analyse. Deze discussie had naar het oordeel van de Commissie vooral het karakter van een wetenschappelijk debat. Klager heeft ten aanzien van de twee discrepanties verder geen inhoudelijke reactie gegeven.

Ten vierde is voor de Commissie uit hetgeen met name op de hoorzitting is gewisseld duidelijk geworden dat rectificatie van de onnauwkeurigheden niet nodig is omdat weliswaar gediscussieerd kan worden over de keuzes zelf, maar dat daarvan geen invloed uitgaat op de bevindingen. Over de fouten in tabel 2 heeft Beklaagde zelf gezegd dat die gecorrigeerd moeten worden. De Commissie vertrouwt erop dat Beklaagde hiervoor zorg zal dragen.

Gelet op het bovenstaande komt de Commissie tot de conclusie dat er weliswaar onnauwkeurigheden zijn, maar dat dit niet leidt tot de conclusie dat sprake is van schending van wetenschappelijke integriteit en evenmin leidt tot het oordeel dat die onnauwkeurigheden dienen te worden gerectificeerd.

Klacht ten aanzien van de houding van Beklaagde in verband met de vier vermeende fouten

Verder gaat de klacht ook over de houding van Beklaagde tegenover Klager bij het aan de kaak stellen van de vier vermeende fouten. De strekking van deze klacht is dat dit een schending oplevert van de normen 56 en 58 uit de Gedragscode 2018. Klager verwijt Beklaagde dat hij niet zelf op onderzoek is uitgegaan toen Klager hem wees op mogelijke fouten, zoals een wetenschapper volgens hem hoort te doen. In plaats daarvan probeerde Beklaagde Klager en andere promovendi het uitzoekwerk door hen te laten doen, hetgeen Klager principieel onjuist vindt. Beklaagde vindt daarentegen dat Klager een interessante onderzoeksvraag op tafel had gelegd, die hij graag samen met Klager wilde gaan uitzoeken.

De Commissie begrijpt dat de gang van zaken voor zowel Klager als Beklaagde teleurstellend is geweest. Klager voelde zich niet begrepen door Beklaagde en raakte daardoor gefrustreerd. Hij heeft geprobeerd duidelijk te maken wat hij verwachtte van Beklaagde en waarom het gedrag van Beklaagde hem raakte. Hoewel Beklaagde en Klager vrijwel wekelijks gesprekken hadden, heeft Beklaagde de emotie die Klager voelde geheel gemist. De Commissie stelt vast dat tussen partijen veel gesprekken zijn geweest, maar dat er geen werkelijke communicatie heeft plaatsgevonden. Klager heeft zijn frustratie niet geuit en Beklaagde heeft die ingehouden frustratie niet opgemerkt. Hoewel beide partijen bijgedragen hebben aan deze gang van zaken, vindt de Commissie toch dat het meer op de weg van Beklaagde in zijn rol als promotor lag om een zodanige onderzoekscultuur te creëren dat Klager aan de orde kon stellen wat hem dwars zat aan de gang van zaken en ook om signalen dat er iets aan de hand was op te pikken. Beklaagde liet tijdens de hoorzitting ook weten te betreuren dat hij signalen heeft gemist. Klager heeft de Commissie toch te weinig feiten kunnen voorleggen, die laten zien dat sprake was van een onveilige leeromgeving. De mailwisselingen, waarvan de inhoud door Klager niet is betwist, laten dit ook niet zien. De Commissie oordeelt daarom dat onvoldoende grond bestaat voor de conclusie dat daadwerkelijk sprake was van een onveilige leeromgeving. De Commissie acht daarom norm 56 van de Gedragscode 2018 niet geschonden.

Klager heeft tijdens de hoorzitting uitdrukkelijk verklaard dat hij geen vertraging of belemmering heeft ondervonden in zijn onderzoek. Hij heeft de [onderzoeksdata] voor zijn paper partieel gebruikt en hij heeft vervolgens zijn onderzoek kunnen voortzetten. Gezien de ingewikkelde situatie die tussen Klager en Beklaagde was ontstaan, is door het College voor Promoties tijdig en juist gehandeld door te besluiten om Klager een nieuw begeleidingsteam te geven. De Commissie oordeelt dan ook dat het onderzoek van Klager niet is vertraagd of belemmerd door hetgeen Beklaagde heeft gedaan of nagelaten. Van een schending van norm 58 van de Gedragscode 2018 is dan ook geen sprake.

Advies

Gelet op het bovenstaande adviseert de Commissie het College van Bestuur van Tilburg University om:

de klacht ongegrond te verklaren; en

te oordelen dat er geen redenen zijn aan te nemen dat er sprake is van schending van het principe eerlijkheid en zorgvuldigheid van de Nederlandse Gedragscode Wetenschapsbeoefening (herzien 2014) en de normen 56 en 58 van de Nederlandse Gedragscode Wetenschappelijke Integriteit 2018.

5 Aanvankelijk oordeel College van Bestuur – 5 juli 2022

Bij brief van 19 november 2021 heeft het College van Bestuur ("CvB") de Commissie Wetenschappelijke Integriteit van Tilburg University ("CWI") verzocht om in vervolg op het advies van het Landelijk Orgaan Wetenschappelijke Integriteit ("LOWI") van 19 oktober 2021 het onderzoek naar de klacht van 2 december 2020 te heropenen. Gelet op het advies van het LOWI is aan de CWI gevraagd om een grondiger feitenverzameling te verrichten en ons te adviseren over de uitkomsten van het heropende onderzoek. Op 15 juni 2022 heeft de CWI bijgaand advies aangeboden aan het CvB.

Aanvankelijk oordeel

Het CvB heeft in zijn vergadering van 5 juli 2022 besloten om zijn aanvankelijk oordeel in overeenstemming met het advies van de CWI van 15 juni 2022 vast te stellen.

Het CvB is van oordeel dat de klacht ongegrond is en dat er geen redenen zijn aan te nemen dat er sprake is van schending van het principe eerlijkheid en zorgvuldigheid van de Nederlandse Gedragscode Wetenschapsbeoefening (herzien 2014) en de normen 56 en 58 van de Nederlandse Gedragscode Wetenschappelijke Integriteit 2018. Ter motivering van dit aanvankelijk oordeel verwijzen wij naar de inhoud van het bijgesloten advies van de CWI van 15 juni 2022.

Dit aanvankelijk oordeel komt in de plaats van het eerdere aanvankelijk oordeel van 17 maart 2021, met betrekking tot de klacht van Klager (promovendus) van 2 december 2020. Laatstgenoemd aanvankelijk oordeel wordt hierbij dan ook voor wat betreft de Klacht van de promovendus ingetrokken.

Oproep aan partijen

Het CvB overweegt in aanvulling op dit aanvankelijk oordeel dat de CWI in haar advies vaststelt dat tussen partijen veel gesprekken zijn geweest, maar dat er geen werkelijke communicatie heeft plaatsgevonden. Klager heeft zijn frustratie niet geuit en Beklaagde heeft die ingehouden frustratie niet opgemerkt. Hoewel beide partijen bijgedragen hebben aan deze gang van zaken, vindt de CWI toch dat het meer op de weg van Beklaagde in zijn rol als promotor lag om een zodanige onderzoekscultuur te creëren dat Klager aan de orde kon stellen wat hem dwars zat aan de gang van zaken en ook om signalen dat er iets aan de hand was op te pikken. Het CvB onderschrijft deze vaststelling. De vaststelling sluit ook aan bij het eerdere advies van de CWI van 24 februari 2021 waarin de CWI opmerkt dat het in de communicatie tussen Klager en Beklaagde kennelijk is misgegaan.

Het CvB betreurt het dat het partijen niet in staat zijn gebleken werkelijk met elkaar te communiceren. Het CvB wijst beide partijen er nadrukkelijk op dat onderzoekers binnen Tilburg University moeten kunnen werken in een veilige, inclusieve en open omgeving, waarin zij zich verantwoordelijk en aanspreekbaar voelen, dilemma's kunnen delen en gemaakte fouten kunnen bespreken zonder bang te hoeven zijn voor de consequenties. Dat is een verantwoordelijkheid van alle werknemers van Tilburg University. Een promotor heeft in dit verband een bijzondere verantwoordelijkheid als begeleider van jonge promovendi. Wij hopen dan ook dat partijen in lijn met de eerdere reactie van het CvB het advies ter harte nemen om met elkaar het gesprek aan te gaan. Het CvB is graag bereid dat gesprek te begeleiden.

6 LOWI

Het aanvankelijk oordeel van 5 juli 2022 is niet aan het LOWI voorgelegd. Voorts is ook het deel van het aanvankelijk oordeel van 17 maart 2021 dat ziet op de klacht jegens de oorspronkelijk Klager niet aan het LOWI voorgelegd.

7 Definitieve oordelen College van Bestuur – 7 september 2022

Op 5 juli 2022 ontving [*Klager en Beklaagde*] het aanvankelijk oordeel van het College van Bestuur (“**CvB**”) inzake de klacht van 2 december 2020 jegens [*Beklaagde*]. Eerder ontving [*Klager en Beklaagde*] op 17 maart 2021 het aanvankelijk oordeel inzake de klacht van [*Beklaagde*] jegens [*oorspronkelijk Klager*].

Het College van Bestuur heeft in zijn vergadering van 6 september 2022 besloten om 1) zijn oordeel in overeenstemming met het aanvankelijk oordeel van 5 juli 2022 en 2) zijn oordeel in overeenstemming met het aanvankelijk oordeel van 17 maart 2021 (ten aanzien van de klacht jegens [*oorspronkelijk Klager*]) definitief vast te stellen.

Definitief oordeel I – de klacht jegens de oorspronkelijke Beklaagde

Het CvB is van oordeel dat de klacht ongegrond is en dat er geen redenen zijn aan te nemen dat er sprake is van schending van het principe eerlijkheid en zorgvuldigheid van de Nederlandse Gedragscode Wetenschapsbeoefening (herzien 2014) en de normen 56 en 58 van de Nederlandse Gedragscode Wetenschappelijke Integriteit 2018. Ter motivering van dit definitief oordeel verwijzen wij naar de inhoud van het bijgesloten advies van de CWI van 15 juni 2022.

Definitief oordeel II – de klacht jegens de oorspronkelijk Klager

Het CvB is van oordeel dat de klacht ongegrond is. In navolging van het advies van de CWI van 24 februari 2021 is volgens het CvB onvoldoende gebleken dat er sprake is van een zodanige vorm van onderzoek en of gedraging dat sprake zou zijn van schending van wetenschappelijke integriteit. Ter verdere motivering van dit definitief oordeel verwijzen wij naar de inhoud van het bijgesloten advies van de CWI van 24 februari 2021.